

PRO-INWEST

BIURO PROJEKTOWO - BUDOWLANE

87-850 Chocień ul. W. Łokietka 5, NIP 888-137-95-86
tel: +48 693 166 667, +48 693 533 338

BIURO PROJEKTOWO-BUDOWLANE

Obsługa architektoniczno-budowlana

PROJEKT BUDOWLANY

PROJEKT TECHNICZNY

TEMAT	TERMOMODERNIZACJA BUDYNKU ZESPOŁU SZKÓŁ IM. MARII GRODZICKIEJ W LUBRAŃCU MARYSINIE	
LOKALIZACJA	MARYSIN 30, 87-890 MARYSIN IDENT. DZ. EWID: 041812_5.0020.127/2 OBRĘB 0020 LUBRANIEC PARCELE	
BRANŻA	ARCHITEKTONICZNA, KONSTRUKCYJNA,	
STADIUM DOKUMENTACJI	PROJEKT BUDOWLANY – PROJEKT TECHNICZNY	
KATEGORIA OBIEKTU	IX	
INWESTOR	POWIAT WŁOCŁAWSKI UL. CYGANKA 28, 87-800 WŁOCŁAWEK	
ARCHITEKTURA Projektował:	Elżbieta Szymkowska Uprawnienia budowlane Nr ewid. UAN-NB-8386-5/55/87 WK	PODPIS:
ARCHITEKTURA Sprawdził:	Bartłomiej Bąbiński Uprawnienia budowlane Nr ewid. KPOKKIA 18/2005	PODPIS:
BRANŻA KONSTRUKCYJNA Projektował:	Elżbieta Szymkowska Uprawnienia budowlane Nr ewid. UAN-NB-8386-5/55/87 WK	PODPIS:
BRANŻA KONSTRUKCYJNA Sprawdził:	Maciej Podlaski Uprawnienia budowlane Nr ewid. WKP/0039/PWOK/22	PODPIS:
DATA OPRACOW.	29 LISTOPAD 2023 R.	
TOM	1/3	

TOM 1: PROJEKT TECHNICZNY BRANŻY ARCHITEKTONICZNO – KONSTRUKCYJNEJ

TOM 2: PROJEKT TECHNICZNY BRANŻY SANITARNEJ

TOM 3: PROJEKT TECHNICZNY BRANŻY ELEKTRYCZNEJ

SPIS TREŚCI

I.	OŚWIADCZENIE PROJEKTANTA I PROJEKTANTA SPRAWDZAJĄCEGO	3
II.	OPIS TECHNICZNY DO PROJEKTU TECHNICZNEGO	4
1.	Rodzaj i kategorię obiektu budowlanego	4
2.	Zamierzony sposób użytkowania oraz program użytkowy obiektu budowlanego	4
3.	Układ przestrzenny oraz forma architektoniczna obiektu budowlanego	4
4.	Charakterystyczne parametry obiektu budowlanego	5
5.	Warunki geotechniczne oraz informacja o sposobie posadowienia obiektu budowlanego	5
6.	Rozwiązania instalacyjne	5
7.	Rozwiązania konstrukcyjno – budowlane	5
8.	Schematy i obliczenia statyczne	22
9.	Uwagi ogólne	32
III.	UPRAWNIENIA BUDOWLANE PROJEKTANTÓW	33
IV.	ZESTAWIENIA MATERIAŁOWE	38
V.	CZĘŚĆ RYSUNKOWA	41

I. OŚWIADCZENIE PROJEKTANTA I PROJEKTANTA SPRAWDZAJĄCEGO

Ja niżej podpisany:

oświadczam, że Projekt Techniczny pn:

TERMOMODERNIZACJA BUDYNKU ZESPOŁU SZKÓŁ IM. MARII GRODZICKIEJ W LUBRAŃCU MARYSINIE został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami, zasadami wiedzy technicznej, projektem zagospodarowania działki lub terenu oraz projektem architektoniczno – budowlanym oraz rozstrzygnięciami dotyczącymi zamierzenia budowlanego.

Podstawa prawna: art. 34 ust. 3d pkt. 3 i 3e oraz art. 41 ust. 4a pkt. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. z późniejszymi zmianami.

ZESPÓŁ PROJEKTOWY		
ARCHITEKTURA Projektował:	Elżbieta Szymkowska Uprawnienia budowlane Nr ewid. UAN-NB-8386-5/55/87 WK	PODPIS:
ARCHITEKTURA Sprawdził:	Bartłomiej Bąbiński Uprawnienia budowlane Nr ewid. KPOKKIA 18/2005	PODPIS:
BRANŻA KONSTRUKCYJNA Projektował:	Elżbieta Szymkowska Uprawnienia budowlane Nr ewid. UAN-NB-8386-5/55/87 WK	PODPIS:
BRANŻA KONSTRUKCYJNA Sprawdził:	Maciej Podlaski Uprawnienia budowlane Nr ewid. WKP/0039/PWOK/22	PODPIS:
DATA	29 LISTOPAD 2023 R.	

II. OPIS TECHNICZNY DO PROJEKTU TECHNICZNEGO

1. Rodzaj i kategorię obiektu budowlanego

Przedmiotem opracowania jest termomodernizacja i remont budynku zespołu szkół w Lubrańcu – Marysinie. Obiekt należy do IX kategorii.

2. Zamierzony sposób użytkowania oraz program użytkowy obiektu budowlanego

Budynek pełni funkcję szkoły. Planowane zamierzenie inwestycyjne nie zmienia jego dotychczasowego sposobu użytkowania.

W ramach zadania projektuje się:

- Ocieplenie stropów nad I piętrem,
- Ocieplenie ścian części budynku nie objętej ochroną konserwatora zabytków,
- Wymiana okien i drzwi zewnętrznych,
- Wymiana drzwi na nieużytkowym strychu,
- Remont instalacji centralnego ogrzewania,
- Remont więźby dachowej,
- Remont pokrycia dachowego, tynków na kominach, orynnowania i obróbek blacharskich,
- Remont instalacji piorunochronnej,
- Remont kanalizacji deszczowej,
- Obniżenie posadzek w pomieszczeniach P12 i P13,
- Wymiana drzwi i poszerzenie otworów w pomieszczeniach P12 i P13,
- Wykonanie stopnia w pomieszczeniu P12,
- Drenaż opaskowy,
- Remont elewacji,
- Odtworzenie ścian działowych i sufitu na poddaszu między osiami 6 i 8,
- Oświetlenia nieużytkowej części stropodachu,
- Powiększenie instalacji fotowoltaicznej.

Prace związane z zadaniem pn. „Termomodernizacja budynku Zespołu Szkół im. Marii Grodzickiej w Lubrańcu Marysinie” służą poprawie stanu technicznego budynku, jego właściwości termicznych, ekonomicznych co w konsekwencji przekłada się na polepszenie warunków użytkowania.

3. Układ przestrzenny oraz forma architektoniczna obiektu budowlanego

Przedmiotowy obiekt zespołu szkół składa się z dwóch skrzydeł. Pierwsze od strony północnej – część zabytkowa oddana do użytku w 1913r. Drugie skrzydło pobudowane w 1987r. stanowi przedłużenie budynku. Forma

architektoniczna zwarta, bryła prosta. Dobudowana część w prostej formie stanowi styl postmodernistyczny. Dach tej części dwuspadowy.

Strona zabytkowa w rzucie stanowi kształt prostokąta z zaakcentowanym wejściem. Na elewacji liczne gzymsy. Dach dwuspadowy wyniesiony ponad część dobudowaną.

4. Charakterystyczne parametry obiektu budowlanego

4.1. Stan istniejący

– Wymiary w planie:	około 48,26 x 14,58 m
– Powierzchnia zabudowy	– 690 m ² ,
– Powierzchnia użytkowa	– 1527 m ² ,
– Kubatura	– 4540 m ³ ,
– Liczba kondygnacji nadziemnych	– 2,
– Liczba kondygnacji podziemnych	– 1,

Wysokość budynku: – ok 12,5 m – budynek średniowysoki (SW)

4.2. Stan projektowany

– Wymiary w planie:	około 48,44 x 14,88 m
– Powierzchnia zabudowy (po termomodernizacji +11m ²)	– 701 m ² ,
– Powierzchnia użytkowa	– 1527 m ² ,
– Kubatura	– 4540 m ³ ,
– Liczba kondygnacji nadziemnych	– 2,
– Liczba kondygnacji podziemnych	– 1,

Wysokość budynku: – ok 12,5 m – budynek średniowysoki (SW)

5. Warunki geotechniczne oraz informacja o sposobie posadowienia obiektu budowlanego

Nie dotyczy – z uwagi na zakres projektu.

6. Rozwiązania instalacyjne

Zawarto w tomie nr 2 i 3 Projektu Technicznego.

7. Rozwiązania konstrukcyjno – budowlane

7.1. Roboty Rozbiórkowe

Planuje się demontaż:

- Pokrycia dachowego (papa+deskowanie) wraz z orynnowaniem, obróbkami blacharskimi i instalacją piorunochronną,
- Skucie tynków zewnętrznych na części podlegającej ochronie konserwatorskiej i wewnętrznych w piwnicy tylko na ścianach zewnętrznych,
- Demontaż drzwi i okien zewnętrznych wraz z parapetami z konglomeratu,
- Drewnianej konstrukcji więźby dachowej,
- Warstw posadzkowych nad piętrem części południowej (dobudowanej),

- Polepy i wypełnienia ślepego pułapu w stropie nad piętrem części zabytkowej,
- Grzejników,
- Posadzki w pomieszczeniu P12 i P13.

7.2. Remont więźby dachowej i wzmocnienie belek stropowych

7.2.1. Wymiana więźby

a) Część północna - zabytkowa

Na podstawie przeprowadzonej wizji lokalnej oraz wykonanych obliczeń statycznych stwierdza się konieczność przeprowadzenia wymiany więźby dachowej oraz wzmocnień belek stropowych będących bezpośrednio pod słupami drewnianymi. Zaobserwowano nadmierne ugięcia i wyteżenia płatwi. Większość elementów drewnianych więźby (poza obszarem w osiach A-C/6-8) zaatakowana została przez grzyby, pleśń oraz owady. Zauważono przebarwienia i zniszczoną strukturę drewna.

Projektuje się odwzorowanie stanu istniejącego z uwzględnieniem geometrii dachu, połączeń ciesielskich i użytych materiałów. Nowe elementy zaprojektowano z drewna klasy C24. W stosunku do stanu istniejącego **zwiększono przekrój płatwi oraz dodano jętki w każdej parze krokwi**. W projekcie uwzględniono również brak w stanie faktycznym koniecznych zastrzałów przy osi 6 poprzez ich dodanie.

Belki stropowe stanowiące podparcie dla słupów nie spełniają warunku stanu granicznego nośności oraz stanu granicznego użytkowości. Zaprojektowano wzmocnienie tych elementów poprzez obustronne przykręcenie do nich ceowników stalowych C160 ze stali S235. Należy zachować schematy statyczne – profile stalowe przerwać w miejscu łączenia belek stropowych.

b) Część południowa - postmodernistyczna

Na podstawie przeprowadzonej wizji lokalnej oraz wykonanych obliczeń statycznych projektuje się wymianę więźby dachowej z uwagi nie spełnienie przez płatwie warunku stanu granicznego nośności oraz stanu granicznego użytkowości.

Projektuje się odwzorowanie stanu istniejącego w uwzględnieniu geometrii dachu. Nowe elementy zaprojektowano z drewna klasy C24. W stosunku do stanu istniejącego **zwiększono przekrój płatwi**.

Nie ma konieczności wymiany podwalin oraz namurnic.

7.2.2. Zabezpieczenie elementów więźby dachowej

Wszystkie drewniane elementy więźby dachowej należy zabezpieczyć środkami przeznaczonymi do ochrony drewna, przed sinizną, zgnilizną, owadami i termitami oraz pokryć lakierem pęczniającym opóźniającym palność drewna. Elementy należy zabezpieczyć ze wszystkich stron.

7.2.3. Remont pokrycia dachowego, orynnowania i obróbek blacharskich

Projektuje się pokrycie dachowe na pełnym deskowaniu z desek gr. 25mm i szerokości 120mm w postaci papy termozgrzewalnej podkładowej i wierzchniego krycia. Wymienia się na nowe wszystkie obróbki blacharskie oraz orynnowania. Stosować stal ocynkowaną, kolor RAL 030 30 30.

7.3. Zabezpieczenie belek stropowych nad piętrem części zabytkowej

Przed pracami termoizolacyjnymi i remontowymi dachu należy rozebrać istniejącą polepę, deski oraz wypełnienie ślepego pułapu. Następnie ocenić stan techniczny belek i w razie konieczności przeprowadzić ich renowację wg punktów poniżej:

7.3.1. Dezynfekcja drewna preparatem grzybobójczym

Po odkurzeniu drewna, wykonać konieczne naprawy metodą wstawek w miejscach porażonych przez grzyb. Zdezynfekować wszystkie pozostałe elementy drewna preparatem do zwalczania grzybów pleśniowych.

7.3.2. Dezynsekcja drewna

W przypadku identyfikacji aktywnych żerowisk mechanicznych szkodników drewna należy wprowadzić preparat chemiczny oparty o permetrynę w strukturę drewna. Stare powłoki należy zszlifować lub usunąć chemicznie, a powierzchnię drewna oczyścić.

7.3.3. Utwardzanie drewna

Elementy silnie zniszczone wzmocnić strukturalnie poprzez impregnację wzmacniającą preparatem na bazie żywic epoksydowych.

7.3.4. Wypełnienie ubytków, szczelin i pęknięć

Do uzupełnienia ubytków drewna zastosować dwu komponentową, bezrozpuszczalnikową masę wyrównawczą stanowiący system z uprzednio zastosowaną żywicą wzmacniającą. Uszkodzone miejsca w naprawianym drewnie muszą zostać przed przystąpieniem do obróbki zagruntowane (warstwa szepna), systemowym preparatem wzmacniającym. Ważne jest, aby związek zastępujący drewno był nakładany na świeży, wciąż klejący podkład. Umieścić gotową masę zastępczą w podanym czasie zdatności do obróbki przy użyciu czystych narzędzi, dobrze zagęścić i wygładzić.

7.4. Ocieplenie i zabezpieczenie stropów części zabytkowej

Przekrój przez warstwy stropowe stanu istniejącego i projektowanego przedstawiono w części rysunkowej.

Projektuje się termoizolację w postaci miękkiej wełny mineralnej grubości 34 cm, λ nie więcej niż 0,05 W/m*K i gęstości max 25kg/m³. Wełnę układać między belkami na folii paroizolacyjnej. Na istniejące belki stropowe nabić krawędziaki, do których należy mocować deski podłogowe.

7.5. Ocieplenie stropów części postmodernistycznej (dobudowanej)

Przekrój przez warstwy stropowe stanu istniejącego i projektowanego przedstawiono w części rysunkowej.

Projektuje się izolację termiczną w postaci styropianu grubości 30 cm, λ nie więcej niż 0,05 W/m*K. Warstwę wierzchnią stanowi jastrych gr. 5 cm.

7.6. Wymiana okien i drzwi

Istniejąca stolarka okienna PCV jest w dobrym stanie technicznym. Z uwagi na nie spełnienie obowiązującego warunku przenikania ciepła wynoszącym dla okien max $U=0,9$ W/m² K, stolarkę należy wymienić na nową. Wszystkie skrzydła powinny być otwierane w systemie rozwierno – uchylnym oraz wyposażone w zamek umożliwiający blokadę otwierania okien.

Drzwi zewnętrzne od strony wschodniej (boczne wejście) wymienić na nowe o współczynniku przenikania ciepła $U \leq 0,9$ W/m² K.

Drzwi zewnętrzne od strony północnej (frontowej) wymienić na nowe, drewniane o współczynniku przenikania ciepła $U \leq 0,9$ W/m² K. Wygląd, kształt, wymiary i detale odwzorować ze stanu istniejącego.

Rozmiar i wymiary stolarki bez zmian. **Wymiary pobrać z natury w budynku.**

7.6.1. Wymiana drzwi na nieużytkowym strychu

Drzwi wewnętrzne poddasza nieużytkowego wymienić na nowe, drewniane. Wygląd, kształt, wymiary i detale odwzorować ze stanu istniejącego.

7.6.2. Poszerzenie otworów drzwiowych w pomieszczeniu P12 i P13

W ścianach, w których projektuje się poszerzenie istniejących otworów należy wykonać nadproże z dwóch ceowników C160 ze stali klasy S235JR skręconych ze sobą śrubami M16 kl. 8.8. Projektowane nadproże należy umieścić nad istniejącym. **Przed wykonaniem nadproża należy potwierdzić wymiary docelowego otworu u producenta stolarki drzwiowej.**

Uwaga: Jeśli długość oparcia istniejącego nadproża w stosunku do nowego poszerzonego otworu wynosi min 15,0 cm z każdej strony to nie ma potrzeby montażu nowego stalowego nadproża o ile stan istniejącego jest dobry.

Technologia wykonania nadproża:

Wykuć bruzdę z jednej strony do osadzenia belki stalowej ponad istniejącym nadprożem wg części rysunkowej. Bruzdę wykuwać o szerokości 1,2 x szerokość półki i o 4-6 cm wyższą od profilu. Końce belek oprzeć na poduszce betonowej 25x25x6 cm z betonu C20/25. Długość oparcia minimum 20 cm. Po wykonaniu bruzdy należy ją przemyć wodą pod ciśnieniem, następnie osadzić w niej belkę stalową. Przestrzeń między górną półką a ścianą wypełnić bezskurczową zaprawą lub wilgotną zaprawą cementową marki M15-M20 mocno ubijając. Po uzyskaniu przez zaprawę 75 % wytrzymałości (około 5 dni) można przystąpić do wykucia bruzdy z

drugiej strony ściany i powtórzyć proces. Po osadzeniu dwóch belek C160 po jednej z każdej strony otworu i osiągnięciu przez zaprawę 75% wytrzymałości należy przewiercić i skręcić belki śrubami M16 kl. 8.8 (belki można owiercić przed osadzeniem w bruździe). Belki stalowe obłożyć siatką Rabbita i otynkować.

Istniejące nadproże jeśli po poszerzeniu otworu będzie miało oparcie o długości min. 7,0 cm z każdej strony to nie ma potrzeby jego likwidacji.

W przeciwnym razie istniejące nadproże należy usunąć w sposób ostrożny aby nie dopuścić do spękania ściany. Powstałą przestrzeń należy uzupełnić wełną mineralną w zabudowie z płyt g-k.

7.7. Remont elewacji

Na etapie robót budowlanych konieczne będzie wykonanie systemowych zabiegów w zakresie:

- hydroizolacji poziomej ścian zewnętrznych,
- hydroizolacji pionowej ścian zewnętrznych,
- hydroizolacji posadzek w pomieszczeniach P12 i P13,
- renowacji zawilgoconych i zasolonych ścian tynkami WTA.

Izolacje powinny być ciągłe i łączyć hydroizolację poziomą, pionową fundamentu z hydroizolacją posadzek piwnic wewnątrz.

Elewacje starej części budynku wykazują różnorodne zniszczenia polegające na; spękaniach muru i tynków, odspojeniach zasolonych tynków cokołowych, rozległych ubytkach tynków i złuszczeniach farb. Rysy i szersze pęknięcia przeniosły się na tynki zwłaszcza na osi okien. Tynki zostały wielokrotnie przykryte szczelnymi powłokami farb oraz nakropu cementowego i dlatego uległy zlasowaniu i kwalifikują się do wymiany z wyjątkiem profili ciągnionych, które będą podlegały konserwacji. Mechanicznie, ręcznie skuć wszystkie tynki gładkie na elewacjach. Gzymsy i parapety oczyścić i naprawić. W dolnej części elewacji do wysokości istniejącego cokołu tynki skuć i wymienić na tynki z certyfikatem WTA. Powyżej w strefach suchych i niezasolonych po skuciu tynków, do tynkowania zastosować tynki wapienno-cementowe z trasem. Elewacje pomalować farbami o wysokiej paro przepuszczalności.

Na elewacji nowej części szkoły po usunięciu powłok farb i szpachlówek z elewacji oraz płytek ceramicznych z cokołów, po wykonaniu hydroizolacji fundamentów należy docieplić ściany w systemie ETICS i pomalować farbami z ochroną przeciwko porastaniu przez glony.

Przed przystąpieniem do prac renowacyjnych na elewacjach, konieczna jest naprawa systemu odprowadzenia wody z dachu budynku oraz wykonanie wszystkich koniecznych prac hydroizolacyjnych. Po to, aby woda i sole podciągane z gruntu nie niszczyły tynków na elewacjach i we wnętrzach. Należy skuć tynki z cokołów a na odsłoniętym fundamencie usunąć luźne warstwy wraz z ew. istniejącą izolacją bitumiczną.

7.7.1. Izolacja ścian zewnętrznych

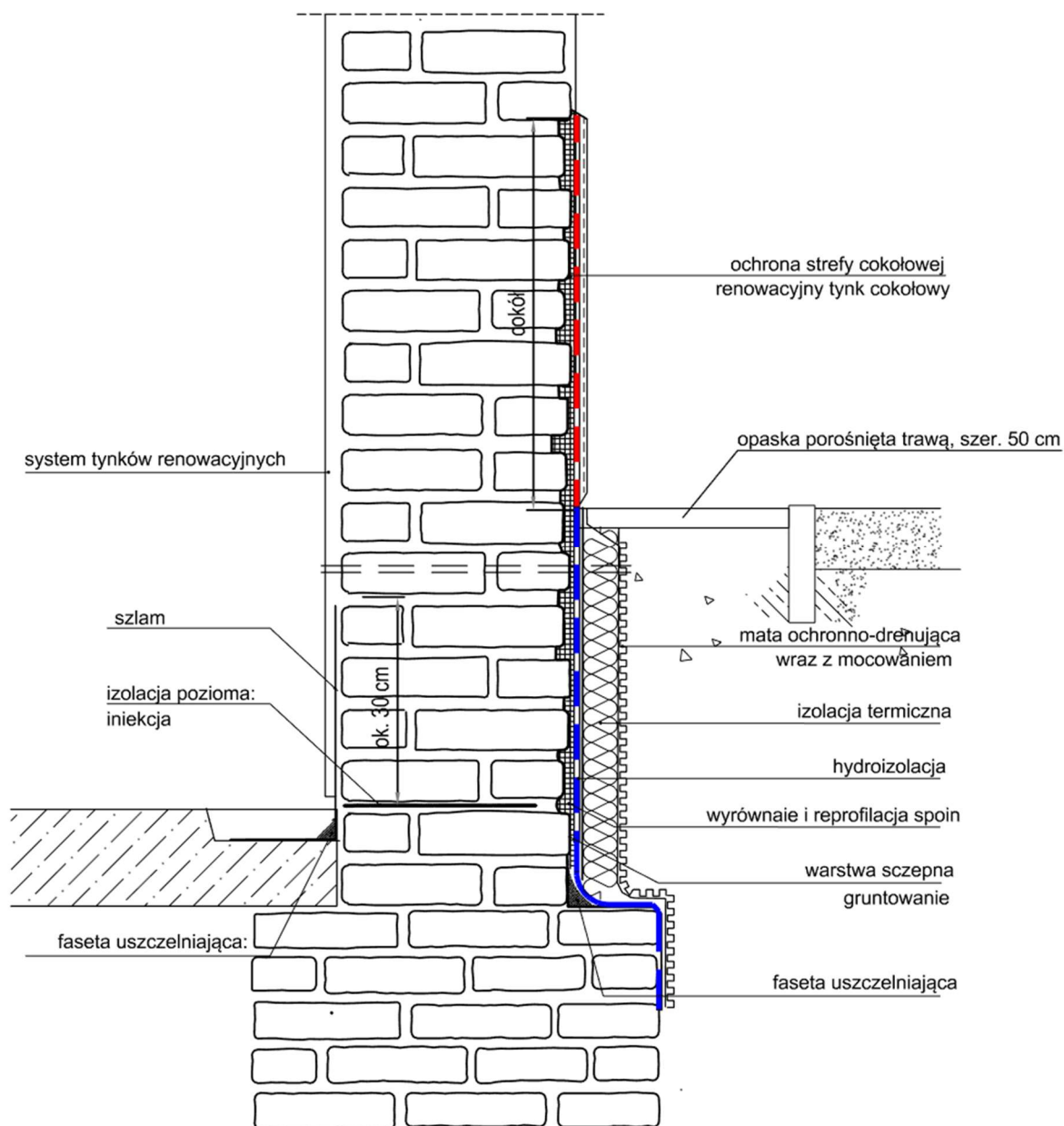
Po całym obwodzie budynku należy wykonać izolację ścian fundamentowych. Na odpowiednich rzędnych, wykonać iniekcje od wewnątrz budynku, zgodnie z zasadą ciągłości hydroizolacji. Nawierty wykonać w pierwszej linii spoin powyżej poziomu posadzki, na ścianach izolowanych pionowo od zewnątrz. Wykonać hydroizolację poziomą wprowadzając preparat w postaci kremu w jeden rząd otworów wywierconych w fudze, pod kątem prostym. Otwory zasklepić zaprawą wodoszczelną. Wykonanie poziomej przepony izolacyjnej powinno się odbyć z użyciem materiałów niewprowadzających wtórnego zasolenia do murów. Dla murów w przypadku zawilgocenia względnego większego od 50%, najwłaściwszą jest metoda iniekcji bezciśnieniowej, bezrozpuszczalnikowym kremem na bazie silanów posiadającego certyfikat WTA. Wykonać paroszczelną izolację posadzek piwnic. Na zawilgoconych ścianach piwnic oraz ewentualnie wszędzie tam, gdzie na ścianach wewnętrznych parteru ściany są zniszczone przez wilgoć i sole, po skuciu tynków, także zastosować tynki WTA. Tynk renowacyjny, zgodnie z wytycznymi WTA należy zakładać o 80 cm powyżej widocznej przed skuciem tynków) linii zniszczeń, zasoleń, zawilgoceń. System tynków renowacyjnych WTA, zapewni trwałość zabiegów renowacyjnych.

Fundamenty odsłaniać odcinkami długości 1,0m – 1,2m, mur oczyścić z ziemi, luźnych części, nieprzylegających warstw bitumicznych. Spoiny wydłutować i wypełnić. Duże ubytki fundamentu przemurować.

Na fundamencie, w strefie zanurzonej w gruncie, na szlamie wykonać wyrównanie fundamentu zaprawą wodoszczelną i nałożyć elastyczną warstwę hydroizolacji.

Uszczelnienie mineralne ze szlamu wykonać na fundamencie aż do wysokości cokołu na elewacjach budynku. W cokole na zewnątrz starej części budynku i w piwnicach, w strefie wykonanej iniekcji, „na świeżo” szlam pokryć obrzutką/warstwą szczepną a po około 2 dniach nałożyć tynk renowacyjny WTA.

Hydroizolacja ścian fundamentowych części podpiwniczonej

I Technologia wykonania hydroizolacji poziomej:

Na wytyczonym poziomie wykonać tzw. przeponę poziomą blokującą podciąganie kapilarne wody w murze ze strefy fundamentowej. Iniekcję wykonać w 1 lub 2 spoinie, od zewnątrz/wewnątrz powyżej posadzki piwnicy. Strefę iniekcji, powyżej i poniżej ciągu wywierconych otworów, uszczelnić przy zastosowaniu szlamu odpornego na sole. Zadaniem hydroizolacji poziomych jest powstrzymanie kapilarnego podciągania wilgoci w murze. Klasyczne środki iniekcyjne stosowane są w postaci płynu. Zalecane do zastosowania są środki iniekcyjne w konsystencji kremu, co pozwoli na usprawnienie procesu aplikacji, jak również jego skuteczność, zwłaszcza w murach z pustkami i murach wysoko zawilgoconych. Przewidziany do zastosowania

preparat powinien posiadać certyfikat WTA, co gwarantuje jego obiektywną skuteczność.

a) Przygotowanie podłoża

Przed rozpoczęciem robót iniekcyjnych należy ocenić stan techniczny muru, a następnie odsłonić i oczyścić pas muru, w którym wykonywana będzie wtórna hydroizolacja pozioma.

b) Wiercenie otworów

Otwory iniekcyjne nawiercić na rzędnej wyznaczonej w projekcie. Nawierty o średnicy 12 mm należy wykonać w jednym rzędzie, poziomo (zazwyczaj w spoinie), w rozstawie osiowym co 12 cm, jednostronnie od strony wnętrza budynku, na głębokość ok. 2-3 cm mniejszą niż grubość muru. Z otworów należy usunąć pył przez odessanie lub przedmuchanie sprężonym (niezaolejonym) powietrzem.

c) Iniekcja

Specjalny, bezrozpuszczalnikowy krem na bazie silanów aplikować wkładając jak najgłębiej w otwór lancę iniekcyjną o średnicy dopasowanej do jego średnicy, a następnie równomierne wyciskając krem przy jednoczesnym wysuwaniu lancy w kierunku od końca nawierty do lica ściany. Należy zwrócić uwagę, aby otwór był wypełniony w całej objętości. Bezpośrednio po zakończeniu iniekcji otwory zamknąć wodoszczelną szpachlówką uszczelniającą o wysokiej odporności na siarczany. Zaprawę należy wprowadzić w otwory iniekcyjne na głębokość 3-5 cm.

d) Uszczelnienie ściany w strefie iniekcji

Mur od wewnątrz budynku, w strefie iniekcji, tj. 30 cm powyżej i poniżej ciągu wywierconych otworów, uszczelnić przy zastosowaniu mineralnego szlamu uszczelniającego o wysokiej odporności na siarczany.

II Technologia wykonania hydroizolacji pionowej:

Fundamenty odsłaniać odcinkami (1,0-1,2m) a mur oczyścić z ziemi, luźnych cząstek, nieprzylegających warstw bitumicznych. Spoiny wydłutować i wypełnić. Duże ubytki fundamentu przemurować. Uszczelnienie wykonać cało powierzchniowo do poziomu posadowienia z wyprowadzeniem mineralnego, sztywnego szlamu izolacyjnego na strefę cokołową. Należy uszczelnić przejścia rur i instalacji przez mury fundamentowe.

a) Przygotowanie podłoża

Podłoże pod hydroizolacje musi być czyste, wolne od luźnych elementów i wszelkich substancji zmniejszających przyczepność. Należy je oczyścić z:

- kurzu, luźnych i niezwiązanych cząstek, obcych ciał, niestabilnych fragmentów cegieł, itp. – zanieczyszczenia usunąć przy pomocy szczotek, mioteł, splukanie wodą itp.,
- starych powłok malarskich, wykwitów, zanieczyszczeń olejowych, tłustych zabrudzeń, itp. – w zależności od rodzaju zanieczyszczeń usunąć je

mechanicznie, przez zmycie wodą z dodatkiem detergentu lub stosując specjalistyczne środki,

- z wykwitów solnych, mchów, glonów, porostów – stwierdzone wykwity usunąć np. przez szczotkowanie na sucho szczotka druciana.

Usunąć luźne i niezwiązane cząstki, zmurszałą zaprawę i fragmenty muru. Wykuć lub wydrapać skorodowaną zaprawę ze spoin na głębokość około 2 cm. Powierzchnię oczyścić mechanicznie (przetrzeć szczotką drucianą, zmyć wodą pod ciśnieniem – w zależności od jej stanu i umiejscowienia). Podłoże musi być ponadto wolne od wystających elementów (zadziorów) oraz ostrych krawędzi. Narożniki zewnętrzne należy sfazować pod kątem 45° na szerokości i wysokości co najmniej 10 mm od krawędzi.

b) Warstwa szczepna

Na oczyszczone, nasiąkliwe podłoże nanieść równomiernie specjalną powłokę gruntującą. Preparat rozprowadzać równomiernie pędzlem, wałkiem lub poprzez natrysk na murze fundamentu. Na tak zagruntowane podłoże nanieść pędzlem ławkowcem w 2 warstwach, odporny na zasolenie, mineralny szlam uszczelniający.

c) Reprofilacja spoin i wykonanie fasety

Spoiny między kamieniami w fundamencie wypełnić, ubytki w murze wyrównać wodoszczelną szpachlówką uszczelniającą o wysokiej odporności na siarczany. Z tego samego materiału wykonać fasety na styku powierzchni pionowych fundamentów z wystającymi poziomymi np. tzw. odsadzką.

d) Warstwa kontaktowa

Na powierzchni przewidzianej do uszczelnienia wykonać warstwę kontaktową z mineralnej, elastycznej polimerowej powłoki grubowarstwowej (FPD). Materiał nanosić cienką warstwą przy użyciu pędzla ławkowca.

e) Wtórna pionowa izolacja przeciwwilgociowa

Po związaniu zaprawy kontaktowej nanieść równomiernie pierwszą warstwę uszczelnienia. Izolację pionową z masy polimerowej należy nakładać w dwóch warstwach o łącznej grubości (w zależności od producenta) w stanie suchym ≥ 2 mm (grubość w stanie mokrym ok. 2,2 mm). Pierwszą warstwę nanosić na grubość wynoszącą maksimum połowę docelowej grubości warstwy mokrej. Nakładanie drugiej warstwy można rozpocząć, gdy tylko pierwsza uzyska odporność na uszkodzenia.

f) Izolacja perymetryczna (termoizolacja)

Płyty izolacji termicznej z twardego polistyrenu ekstrudowanego (XPS) należy przykleić do powłokowej izolacji przeciwwilgociowej po jej całkowitym wyschnięciu. Płyty mocować do podłoża mijankowo, stosując, jako klej nakładany cało powierzchniowo pacą zębatą, materiał hydroizolacyjny. Izolację perymetryczną zakończyć na wysokości górnej krawędzi uszczelnienia piwnicy, poniżej poziomu przyległego terenu. Ocieplenie w postaci styropianu XPS gr. 10 cm, λ nie więcej niż 0,042 W/m*K.

g) Ochrona powłok hydroizolacyjnych oraz drenaż powierzchniowy

Elementy mocujące należy zamontować na poziomie okalającego terenu, w rozstawie co ok. 25 cm. Wysokowytrzymałą, trójwarstwową matę ochronną zawiesić na łącznikach, folią poślizgową do ściany, a następnie rozwinąć do dołu. W celu zamocowania maty, włókninę należy oddzielić od folii kubelkowej w pasie ok. 10 cm i wciągnąć matę za klips. Zęby klipsów chwytają folię kubelkową, natomiast włóknina jest ponownie wyprowadzana nad klipsy. W miejscach nakładania się pasm maty, folię danego pasma należy wsunąć pod włókninę przylegającego pasma. Po ściągnięciu taśmy ochronnej pasma są sklejane ze sobą. Końcowe, zamykające pasmo należy na co najmniej 30 centymetrowej szerokości zakładkę połączyć z pierwszym pasmem. Na zakończenie zamocować listwy zamykające.

7.7.2. Renowacja tynków wewnętrznych

Po skutku zniszczonych przez wilgoć i sole, cementowych **tynków wewnętrznych na ścianach zewnętrznych** i oczyszczeniu podłoża, mur lokalnie przemurować i naprawić.

Po usunięciu tynków i przygotowaniu murów, na zawilgoconych i zasolonych podłożach należy zastosować system tynków renowacyjnych, które są odporne na sole, mogą je magazynować podczas krystalizacji w swojej strukturze oraz umożliwiają szybkie wysychanie podłoża. Wymagania takie spełniają tynki posiadające certyfikat WTA (Naukowo Techniczny Zespół Roboczy ds. Zachowania Budowli i Ochrony Zabytków). Na pozostałych powierzchniach można zastosować lekkie tynki wapienno cementowe

W każdym z przypadków powierzchnię należy wygładzić cienkowarstwową zaprawą mineralną i pomalować farbami o wysokiej paroprzepuszczalności.

Technologia wykonania renowacji tynków wewnętrznych:

a) Przygotowanie podłoża

Usunięcie strukturalnie zniszczonych tynków do wysokości ok. 80 cm powyżej linii zasolenia i/lub zawilgocenia. Wykuć zaprawę ze spoin na głębokość około 2 cm. Powierzchnię oczyścić mechanicznie, usunąć luźne cząstki, słabą zaprawę i fragmenty muru.

b) Neutralizacja skażeń biologicznych

Usunąć mechanicznie mchy, porosty i grzyby pleśniowe. Wewnątrz pomieszczeń zastosować środek do zwalczania zarodników grzyba, pleśni.

c) Wykonanie obrzutki

Nałożyć tynk obrzutkę/warstwę szepną pod kolejne warstwy tynków. Pokrycie muru powinno być półkryjące, ok. 50%.

d) Nałożenie wierzchniego tynku renowacyjnego.

Biały tynk renowacyjny należy nakładać ręcznie lub maszynowo w warstwie o grubości minimum 15 mm. Na mury tynk ten nakładać po ok. 2 dniach bezpośrednio na obrzutkę. Nałożony tynk chronić przed zbyt szybkim

schnięciem i przesuszeniem. Może być zatarty i pozostawiony jako szorstki do ekspozycji - bez wygładzania ani malowania powierzchni.

e) Nałożenie gładzi mineralnej

Powierzchnię tynków renowacyjnych można wygładzić tynkiem drobnoziarnistym.

Przed rozpoczęciem szpachlowania usunąć z podłoża kurz ewentualne zabrudzenia. Podłoże zwilżyć wodą. Szpachlowanie rozpoczynać po całkowitym wyschnięciu i związaniu tynku renowacyjnego.

f) Malowanie

Do wykonania powłoki malarskiej wewnątrz zastosować farbę przepuszczającą parę wodną. Malować dwukrotnie.

7.7.3. Renowacja elewacji części zabytkowej

1) Renowacja cokołu

W strefie istniejącego cokołu na elewacji mur oczyścić z tynków, ewentualnie lokalnie go naprawić. Podłoże przygotować poprzez zagrunтовanie i nałożenie w 2 warstwach szlamu odpornego na zasolenie. Na ostatnią, jeszcze świeżą warstwę szlamu narzucić warstwę szczepną/obrztkę pokrywając ok. 100 % powierzchni. Jako tynk cokołowy zastosować tynk wg norm WTA, o wysokiej wytrzymałości mechanicznej i odporny na zasolenie podłoża w grubości ok. 2 cm. Powierzchnie wygładzić zaprawą mineralną.

Technologia wykonania renowacji cokołu:

a) Przygotowanie podłoża

Skucie wszystkich tynków z cokołów. Luźne spoiny pomiędzy cegłami należy wydlutować a mur mechanicznie oczyścić z luźnych części.

b) Przemurowania i naprawy ubytków muru

Jeśli po skuciu tynków lokalnie będzie trzeba wykonać przemurowania, zastosować odpowiednio dobraną cegłę, układając ją na zaprawie wapienno-cementowej z traselem. Zaprawą wypełnić mniejsze ubytki. Grubość warstwy: 10 - 25 mm, aplikacja ręczna.

c) Zagrunтовanie muru w cokole

Od poziomu nawierzchni/gruntu do wysokości końca cokołu ok. 1,5 m, nanieść na mur ceglany preparat gruntujący pod szlamy, który poprawia przyczepność kolejnych warstw. Materiał równomiernie rozprowadzić pędzlem, wałkiem lub natryskowo.

d) Naniesienie zaprawy uszczelniającej na zagrunтовaną powierzchnię

Mur pokryć warstwami zaprawy uszczelniającej, odpornej na siarczany. Materiał nakładać pędzlem ławkowcem, świeże na świeże. Czas oczekiwania pomiędzy drugim i trzecim etapem roboczym; co najmniej 24h.

e) Nałożenie warstwy szczepnej/obrztki

W poziomie cokołu na trzecią warstwę szlamu, „na świeżo” nałożyć warstwę szczepną dla tynku renowacyjnego, obrztkę z certyfikatem WTA. Należy

zastosować zaprawę odporną na zasolenia oraz narzut podkładowy pod tynki. Narzucać pełnokryjąco na świeży szlam. Grubość warstwy max. 5mm.

f) Nałożenie tynku cokołowego WTA

Po 24-48 godzinach od narzucenia warstwy szczepnej można nakładać tynk cokołowy o podwyższonej odporności mechanicznej i na sole z certyfikatem WTA. Stosować tynk renowacyjny, hydrofobowy, przepuszczalny dla pary wodnej i przyspieszający schnięcie murów. Grubość warstwy ok. 2 cm.

g) Nałożenie gładzi mineralnej

Powierzchnię tynku renowacyjnego można zatrzeć na szorstko i pozostawić do pomalowania. Dla wygładzenia powierzchni należy zastosować systemową, mineralną zaprawę cienkowarstwową o ziarnie ok. 0,5 mm. Przed rozpoczęciem szpachlowania usunąć z podłoża kurz i ewentualne zabrudzenia. Podłoże zwilżyć wodą. Powierzchnię cokołu wygładzić mineralnym tynkiem drobnoziarnistym.

2) Rekonstrukcja tynków gładkich na elewacjach oraz tynków na kominach

Technologia wykonania:

a) Oczyszczenie i przygotowanie podłoża

Usunąć wszystkie gładkie tynki z pozostawieniem wszystkich gzymsów i parapetów podokiennych. Oczyszczenie podłoża z luźnych części. W strefie dekoracji sztukatorskich, profili ciągniętych prace wykonywać zgodnie z zaleceniami konserwatorskimi i obejmować oprócz oczyszczenia, pełną konserwację i rekonstrukcję.

b) Dezynfekcja elewacji

Usunąć rośliny i korzenie porostów i mchów, usunąć ich resztki szczotką. Podłoże nasączyć impregnatem glono i grzybobójczym a następnie zmyć. Profilaktycznie nanieść powtórnie preparat, pozostawić do wyschnięcia, nie spłukiwać.

c) Wzmocnienie muru i zapraw mineralnych

Po usunięciu tynków i słabych spoin mur spłukać wodą z pyłu i bezpośrednio na jeszcze wilgotną powierzchnię, nanieść preparat krzemianowy. Aplikować pędzlem lub poprzez oprysk „miejsce w miejsce”. W ciągu kilku dni nastąpi wzmocnienie muru i zapraw.

d) Przemurowania

Jeśli to konieczne, wykonać lokalne przemurowania odpowiednio dobraną niezasoloną cegłą, układając ją na zaprawie trasowej. (Tynk można zastosować także do wypełnienia ubytków. Grubość warstwy: 10 - 25 mm, aplikacja ręczna).

e) Wykonanie obrzutki na murze

W miejscach, gdzie skuto tynki, nałożyć obrzutkę/warstwę szczepną pod kolejne warstwy tynków. Pokrycie muru półkryjące, ok. 50%. Na podłożach niechłonnych obrzutkę nałożyć jako pełnokryjąco, ok. 100% pokrycia.

f) Nałożenie tynku podkładowego

Podłoże zwilżyć wodą i nakładać ręcznie lub maszynowo tynk wierzchni. Zastosować, tynk wapienno-cementowy z trasem. Stosowany do przemurowań i jako tynk podkładowy. Nakładać w warstwach, ok. 2 cm grubości dla 1 warstwy.

g) Wyrównanie faktury tynków

Po 3 dniach od naprawy rys i ubytków, na naprawioną powierzchnię lub warstwę zbrojoną można nakładać gładź mineralną. Szpachlowanie wykonać tynkiem o uziarnieniu do 0,5 mm aby wygładzić powierzchnię tynków całej elewacji.

h) Dylatacje

Zamknięcie rys konstrukcyjnych, styków stolarki okiennej, ofasowań blacharskich z tynkiem, wykonać poprzez wprowadzenie specjalnej, trwale elastycznej masy, aby przeprowadzić rysę w fugę dylatacyjną.

i) System malowania elewacji

Tynki zagruntować wodnym preparatem wzmacniająco-hydrofobizującym i pozostawić do następnego dnia do wyschnięcia. Preparat wyrówna chłonność podłoża nowych i starych zapraw oraz lekko wzmocni powierzchnię. Do wykonania powłoki malarskiej zastosować farbę wysokiej jakości o wysokiej zawartości silikonu. Farbę nałożyć wałkiem, pędzlem lub urządzeniem typu airless. Wykonać powierzchnie próbne wymalowań, do akceptacji przez komisję konserwatorską.

- Malowanie elewacji. Kolorystyka zostaje zachowana: elementy w kolorze jasny beż - NCS 0907-Y30R, jasny brąz NCS S 4030-Y-60R, ciemny brąz - NCS S 4020-Y60R.

3) Konserwacja i rekonstrukcja profili ciągnionych

Pierwotny detal sztukatorski w postaci gzymsów i parapetów podokiennych należy w całości zachować i poddać konserwacji a częściowo odtworzyć.

Technologia wykonania:

a) Przygotowanie podłoża

Usunięcie napraw, kotew, szpachlówek gipsowych. Mechanicznie oczyszczenie podłoża parą wodną warstw naprawczych i brudu.

b) Usunięcie farb

Nałożenie warstwy pasty rozmiękczającej powłoki malarskie na podłoże i osłonięcie folią np. stretch. Czas działania; od kilku minut, do kilkunastu godzin (w zależności od producenta). Po zmiękczeniu powłok należy je zeskrobać a powierzchnię dokładnie umyć wodą.

Alternatywnie usunięcie łuszczących się warstw oraz powłok farb z pozostawionych tynków i gzymsów, poprzez ich zeszlifowanie lub metodą strumieniowo-ścierną agregatem piaskującym.

c) Wstępne wzmocnienie / konsolidacja

Lokalnie kruche, osypujące się zaprawy utwardzić, nanosząc pędzlem lub natryskowo ciekły preparat oparty na estrach kwasu krzemowego. Zaleca się wspólnie zastosować preparat lekko wzmacniający, a bezpośrednio po jego wchłonięciu, preparat mocno wzmacniający. W normalnych warunkach (20 °C / 50% wilgotności względnej powietrza) wytrącanie spoiwa krzemionkowego jest zakończone po ok. 3 tygodniach.

d) Dezynfekcja

Usunięcie mechaniczne poprzez zeszczotkowanie porostów i mchów. Nasączenie podłoża tynków impregnatem grzybo i glonobójczym, następnie zmycie. Profilaktyczne powtórne naniesienie preparatu, który należy pozostawić do wyschnięcia i nie spłukiwać.

e) Podklejenie profili ciągnionych

Do wypełnienia niewielkich pustek, rys o rozwarości 2-10 mm i wypełnień wykonanych z zaprawy, w murze i pomiędzy murami, zastosować metodą grawitacyjną i ciśnieniową, zawiesinę czysto mineralną, zgodną z zaleceniami WTA 4-3-98-D „Naprawa muru – stabilność, nośność”.

f) Naprawa i rekonstrukcja profili. Zaprawa szczepna

W miejscach, gdzie występują głębokie ubytki profili ciągnionych do muru ceglanego, oraz wszędzie tam, gdzie należy je odtworzyć, nałożyć na mur obrzutkę/warstwę szczepną, pod kolejne warstwy zapraw profilowych. Pokrycie muru półkryjace, ok. 50%.

g) Rekonstrukcja profili. Zaprawa rdzeniowa

Zestaw zapraw ciągnionych do naprawy i rekonstrukcji profili gzymsów z mieszanek złożonych ze składników o charakterze mineralnym. Do rekonstrukcji rdzenia profili gzymsów wykorzystać lekką zaprawą podkładową do wykonywania rdzeni sztukatorskich. Zaprawę nakłada się w jednej lub kilku warstwach a następnie przeciąga szablon. W przypadku nakładania grubych warstw należy przewidzieć zbrojenie.

h) Rekonstrukcja profili. Zaprawa powierzchniowa

Po odczekaniu ok. 14 dni nałożyć szybkowiązącą zaprawę do odtworzenia gładkiej powierzchni nowych i naprawy ubytków powierzchni starych gzymsów. Zaprawę nałożyć ręcznie na przygotowanym podłożu w jednej lub kilku warstwach a następnie wyrównać poprzez przeciągnięcie szablonem.

i) Naprawa spękań i drobnych ubytków

Rysy i ubytki w profilach wypełnić zaprawą. Produkt powinien dać się nakładać warstwą o pożądanej grubości i natychmiast wygładzać. Ściągnąć na gładko za pomocą odpowiedniego narzędzia. Po stwardnieniu powierzchnia jest podatna na szlifowanie. Zaprawa powinna być odporna na wodę i czynniki klimatyczne, w tym mróz.

j) Dylatacje

Zamknięcie rys konstrukcyjnych, styków stolarki okiennej, ofasowań blacharskich z tynkiem, wykonać poprzez wprowadzenie specjalnej, trwale elastycznej masy, aby przeprowadzić rysę w fugę dylatacyjną.

k) Gruntowanie i malowanie

Jak w pkt.7.7.3 2) i).

7.7.4. Towarzyszące prace remontowe

Elementy zamocowane do elewacji takie jak szyldy i oznaczenia należy zdemontować i oczyścić lub wymienić na nowe.

Oświetlenie wymienić na nowe.

7.8. Ocieplenie ścian części budynku nie objętej ochroną konserwatora zabytków

Przygotowanie tynków pod system ETICS oraz malowanie elewacji nowego budynku szkoły.

7.8.1. Oczyszczenie i przygotowanie podłoża

Usunięcie napraw, kotew, instalacji, etc. Ręczne mechaniczne usunięcie wszystkich odspojonych tynków. Oczyszczenie podłoża z luźnych cząstek.

7.8.2. Dezynfekcja elewacji

Usunąć rośliny i korzenie porostów i mchów, usunąć ich resztki szczotką. Podłoże nasączyć impregnatem bakterio- grzybo- i glonobójczy a następnie zmyć. Profilaktycznie nanieść powtórnie preparat, pozostawić do wyschnięcia, nie spłukiwać.

7.8.3. Wzmocnienie muru i zapraw mineralnych

Po usunięciu luźnych tynków i słabych spoin mur spłukać wodą z pyłu i bezpośrednio na jeszcze wilgotną powierzchnię, nanieść gruntujący o silnym działaniu wzmacniającym preparat krzemianowy. Aplikować pędzlem lub poprzez oprysk „miejsce w miejsce”. W ciągu kilku dni nastąpi wzmocnienie muru i zapraw.

7.8.4. Przemurowania

Jeśli to konieczne, wykonać lokalne przemurowania odpowiednio dobraną niezasoloną cegłą, układając ją na zaprawie trasowej. (Tynk można zastosować także do wypełnienia ubytków. Grubość warstwy: 10 - 25 mm, aplikacja ręczna).

7.8.5. Wykonanie obrzutki na murze w miejscach gdzie skuto tynki

W miejscach, gdzie skuto tynki, nałożyć obrzutkę/warstwę szczepną pod kolejne warstwy tynków. Pokrycie muru półkryjace, ok. 50%. Na podłożach niechłonnych obrzutkę nałożyć jako pełnokryjącą, ok. 100% pokrycia.

7.8.6. Nałożenie tynku podkładowego w miejscach skutego tynku

Podłoże zwilżyć wodą i nakładać ręcznie lub maszynowo tynk wierzchni. Zastosować tynk wapienno-cementowy z trasem. Stosowany do przemurowań i jako tynk podkładowy. Nakładać w warstwach, ok. 2 cm grubości dla 1 warstwy.

7.8.7. Wykonanie docieplenia od zewnątrz

Termoizolację wykonać w systemie ETICS wybranego producenta. Ocieplenie w postaci styropianu gr. 18 cm, λ nie więcej niż 0,042 W/m*K.

7.8.8. Dylatacje

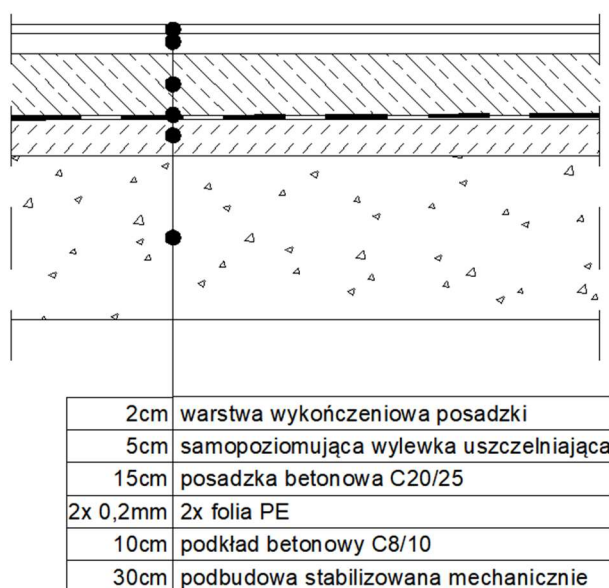
Zamknięcie rys konstrukcyjnych, styków stolarki okiennej, ofasowań blacharskich z dociepleniem, wykonać poprzez wprowadzenie specjalnej, trwale elastycznej masy aby przeprowadzić rysę w fugę dylatacyjną.

7.8.9. Gruntowanie i malowanie farbami biochronnymi elewacji

Mineralny tynk cienkowarstwowy na docieplonej elewacji zagruntować wodnym preparatem wzmacniająco-hydrofobizującym i pozostawić do następnego dnia do wyschnięcia. Do wykonania powłoki malarskiej zastosować farbę silikonową z dodatkiem biocydu, opóźniającego porastanie przez glony. Farbę nałożyć w 2 warstwach wałkiem, pędzlem lub urządzeniem typu airless.

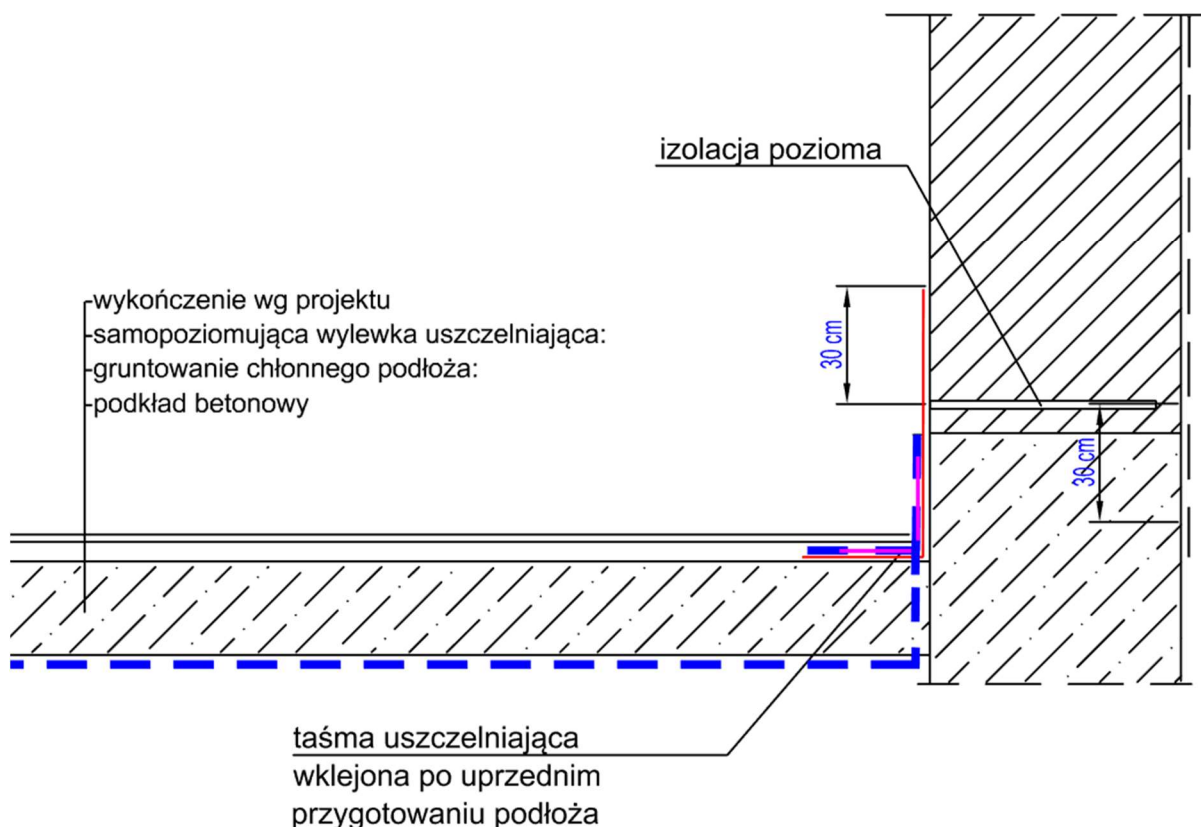
7.9. Obniżenie posadzek

W pomieszczeniach P12 i P13 należy obniżyć posadzki o około 27 cm tak aby wysokość w świetle wynosiła min. 260 cm. W tym celu istniejące posadzki należy skuć i wykonać nowe. Poziomą hydroizolację należy połączyć z nową hydroizolacją pionową. Z uwagi na powstałą różnicę poziomów należy wykonać stopień, lokalizacja wg części rysunkowej.

Rysunek 1 projektowane warstwy posadzkowe

HYDROIZOLACJA POSADZKI

Rysunek 2 hydroizolacja posadzki

Technologia wykonania hydroizolacji posadzek:

- a) Prace wstępne
Dokładnie oczyścić (odkurzyć) powierzchnię.
- b) Gruntowanie
Strefę połączenia ściana/posadzka zagruntować preparatem krzemionkująco-hydrofobizującym.
- c) Mostek szczepny / uszczelnienie pośrednie
Nanieść warstwę szczepną.
- d) Wyrównanie podłoża
Bruzdę na styku ściany i posadzki, otwarte spoiny oraz szczeliny lub nierówności > 5 mm wyrównać przy zastosowaniu szpachlówki uszczelniającej, nakładanej „świeże na świeże” na warstwę szczepną.
- e) Faseta uszczelniająca
Szpachlówkę uszczelniającą nanoszoną w miejscu połączenia ściany i posadzki uformować w fasetę z o promieniu ok. 4 - 6 cm.

f) Uszczelnienie strefy połączenia ściana/posadzka

Uszczelnienie strefy połączenia ściany i posadzki wykonać z szybkowiążącego szlamu uszczelniającego. Szlam nanosić pędzlem w co najmniej 2 przejściach roboczych; minimalna grubość suchej warstwy > 3 mm.

Szerokość strefy uszczelnienia nie mniej niż:

miejsce połączenia ze ścianą: > 15 cm,

miejsce połączenia z posadzką: > 15 cm.

g) Gruntowanie posadzki

Surową powierzchnię posadzki zagruntować preparatem głęboko penetrującym. Należy unikać tworzenia się kałuż. W razie potrzeby (na silnie chłonnych podłożach) proces powtórzyć.

h) Uszczelnienie i niwelacja

Po wyschnięciu preparatu gruntującego powierzchnię posadzki wyrównać wodoodporną masą samopoziomującą. Wymieszany materiał aplikować w jednym kierunku w taki sposób, aby kolejne porcje mogły połączyć się, gdy są jeszcze w stanie płynnym.

i) Rozprowadzenie wylewki

Bezpośrednio po wylaniu rozprowadzić materiał za pomocą rakli lub kielni.

j) Odpowietrzenie masy

Masę samopoziomującą odpowietrzyć za pomocą wałka kolczastego.

8. Schematy i obliczenia statyczne

Główna konstrukcja dachu części zabytkowej i dobudowanej została wykonana w technologii drewnianej w postaci więźby płatwiowo jętkowej pracującej w schemacie statycznym wolnopodpartym. Sztywność poprzeczna uzyskiwana w części zabytkowej poprzez zastrzały występujące w każdym wiązarze pełnym. W części dobudowanej poprzez zamocowanie do namurnic kotwionych do stropu. Sztywność w kierunku podłużnym w obu przypadkach uzyskana dzięki ramom stolcowym i sztywnej tarczy dachu.

Zamierzenie inwestycyjne nie powoduje zwiększenia wartości obciążeń poszczególnych elementów a w części zabytkowej następuje ich zmniejszenie. Mimo tego zostały przeprowadzone obliczenia sprawdzające, ich wyniki zostały przedstawione w części rysunkowej poprzez opisanie profili. Szczegółowe obliczenia zawarto w archiwum biura.

8.1. ZEBRANIE OBCIĄŻEŃ8.1.1. Strop ostatniej kondygnacji w części „starej”

a) stan istniejący

Rodzaj obciążenia	Obc. charakterystyczne
	[kN/m ²]
OBC. STAŁE	
1.1 Podłoga z desek	0,18
1.2 Polepa	0,96
1.3 Podsufitka z desek	0,10
1.4 Tynk wapienny na trzcinie	0,30
RAZEM OBC. STAŁE	1,54
PRZYJĘTO DO OBLICZEŃ	1,54
OBC. ZMIENNE	
2.1 Serwisowe	1,00
RAZEM OBC. ZMIENNE	1,00
PRZYJĘTO DO OBLICZEŃ	1,00

b) stan projektowany

Rodzaj obciążenia	Obc. charakterystyczne
	[kN/m ²]
OBC. STAŁE	
1.1 Płyta OSB 22mm	0,15
1.2 Polepa	0,12
1.3 Podsufitka z desek	0,10
1.4 Tynk wapienny na trzcinie	0,30
RAZEM OBC. STAŁE	0,68
PRZYJĘTO DO OBLICZEŃ	0,70
OBC. ZMIENNE	
2.1 Serwisowe	1,00
RAZEM OBC. ZMIENNE	1,00
PRZYJĘTO DO OBLICZEŃ	1,00

8.1.2. Strop ostatniej kondygnacji w części „nowej”

a) stan istniejący

Rodzaj obciążenia	Obc. charakterystyczne
	[kN/m ²]
OBC. STAŁE	
1.1 jastrych 5cm	1,05
1.2 płyta pilśniowa 2x 1cm	0,06
1.3 wełna mineralna 5 cm	0,02
1.4 Płyta żelbetowa 26 cm	6,50
1.5 Tynk 2 cm	0,42
RAZEM OBC. STAŁE	8,05
PRZYJĘTO DO OBLICZEŃ	8,05
OBC. ZMIENNE	
2.1 Serwisowe	1,00
RAZEM OBC. ZMIENNE	1,00
PRZYJĘTO DO OBLICZEŃ	1,00

b) stan projektowany

Rodzaj obciążenia	Obc. charakterystyczne
	[kN/m ²]
OBC. STAŁE	
1.1 jastrych 5cm	1,05
1.2 styropian 30cm	0,08
1.3 Płyta żelbetowa 26 cm	6,50
1.4 Tynk 2 cm	0,42
RAZEM OBC. STAŁE	8,05
PRZYJĘTO DO OBLICZEŃ	8,05
OBC. ZMIENNE	
2.1 Serwisowe	1,00
RAZEM OBC. ZMIENNE	1,00
PRZYJĘTO DO OBLICZEŃ	1,00

8.1.3. Dach

a) Obciążenia stałe i zmienne w stanie istniejącym i projektowanym

Rodzaj obciążenia	Obc. charakterystyczne
	[kN/m ²]
OBC. STAŁE	
1.1 Deskowanie	0,13
1.2 2x papa	0,01
RAZEM OBC. STAŁE	0,14
PRZYJĘTO DO OBLICZEŃ	0,15
OBC. ZMIENNE	
2.1 Eksploatacyjne	0,10
RAZEM OBC. ZMIENNE	0,10

b) Obciążenie śniegiem wg PN-EN 1991-1-3

Dane wejściowe

Wysokość nad poziomem morza

A [m n.p.m.] 90,0

Strefa śniegowa

2

Wartość charakterystyczna obciążenia gruntu śniegiem

 s_k [kN/m²] 0,90

Współczynnik ekspozycji

 C_e [-] 1,0*b) dach dwupiętrowy*

Kąt nachylenia dachu

 α_1 [°] 20,0

Kąt nachylenia dachu

 α_2 [°] 20,0

Wsp. kształtu dachu

 $\mu_{1,1}$ [-] 0,80

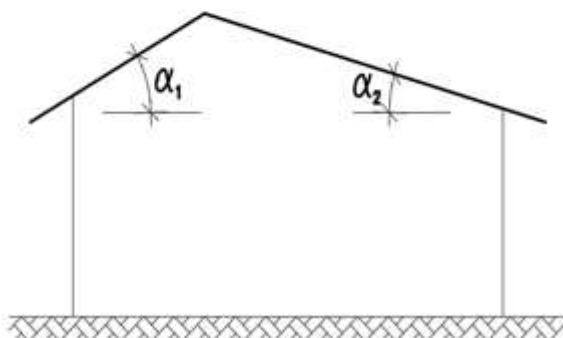
Wsp. kształtu dachu

 $\mu_{1,2}$ [-] 0,80

Charak. obciążenie śniegiem

 s_1 [kN/m²] 0,720

Charak. obciążenie śniegiem

 s_2 [kN/m²] 0,720schemat 1: s_1 s_2 schemat 2: $\frac{s_1}{2}$ s_2 schemat 3: s_1 $\frac{s_2}{2}$

c) Obciążenie wiatrem wg PN-EN 1991-1-4

KIERUNEK WIATRU PROSTOPADŁY DO KALENICY

Rodzaj i dane geometryczne dachu

Rodzaj dachu

dwuspadowy

Kierunek wiatru

$\theta=0^\circ$

Wysokość budynku

h [m] 12,50

Kąt spadku połaci dachowej

α [°] 20,00

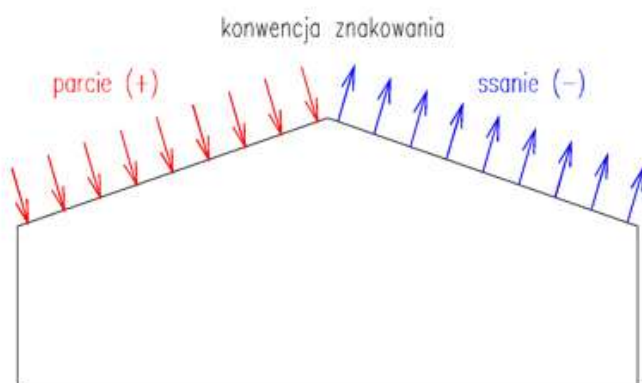
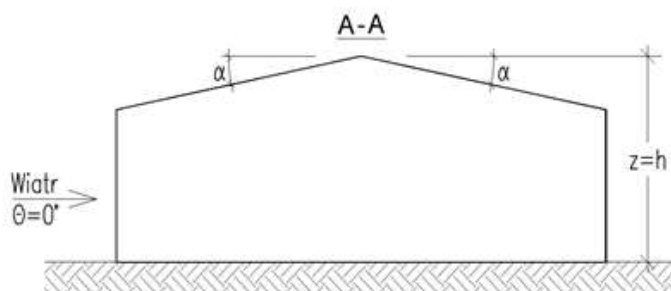
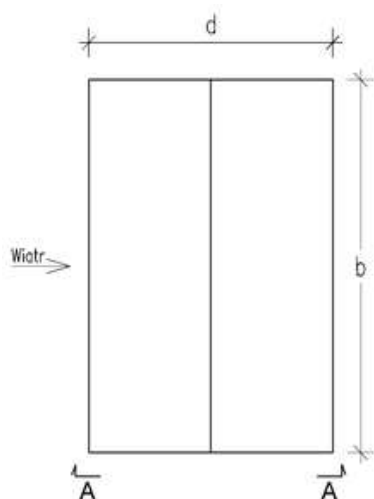
Kąt spadku połaci dla danego rodzaju dachu jest poprawny.

Wymiar dachu równoległy do kierunku wiatru

d [m] 16,20

Wymiar dachu prostopadły do kierunku wiatru

b [m] 49,20

Parametry strefy wiatrowej		
Wysokość odniesienia	z [m]	12,50
Wysokość nad poziomem morza	A [m n.p.m.]	90,0
Strefa wiatrowa		1
Podstawowa bazowa prędkość wiatru	$v_{b,0}$ [m/s]	22,00
Podstawowe ciśnienie prędkości wiatru	$q_{b,0}$ [kN/m ²]	0,30

Czy wyznaczyć prędkość w zależności od okresu powrotu?	TAK
--	-----

Okres powrotu	n [lata]	50
Parametr kształtu zależny od wsp. zmienności	K [-]	0,20
Współczynnik prawdopodobieństwa	c_{prob} [-]	1,00

Bazowa prędkość wiatru	v_b [m/s]	22,00
Kategoria terenu		II
Wymiar chropowatości	z_0 [m]	0,05

Szczytowe ciśnienie prędkości

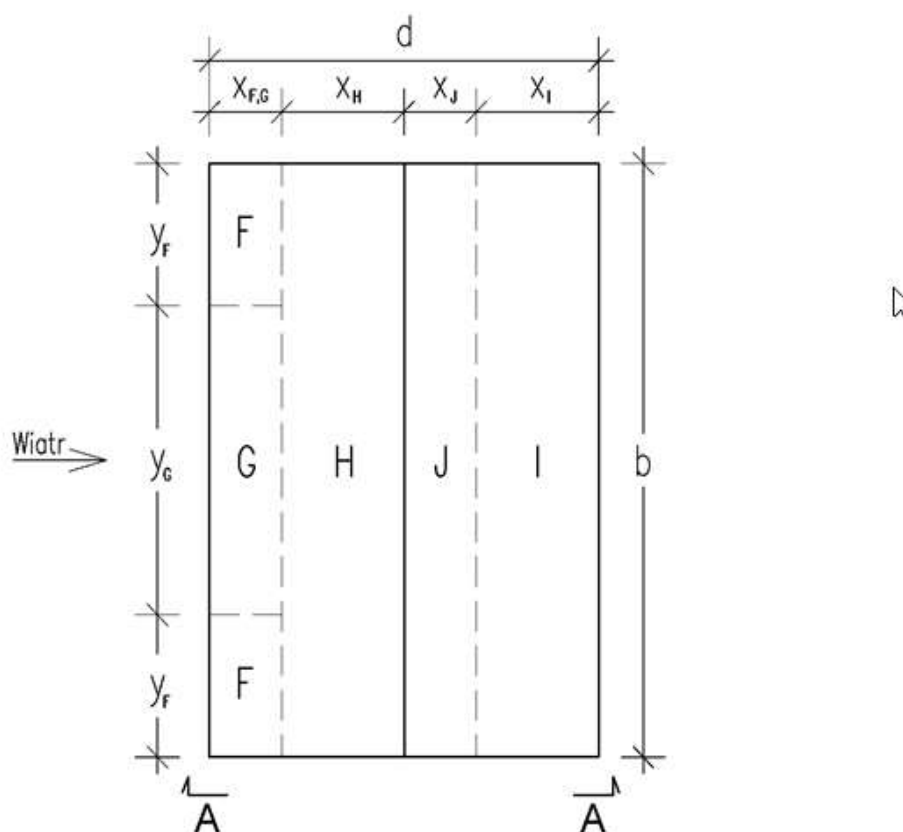
wg normy podstawowej PN-EN 1991-1-4

Współczynnik terenu	k_t [-]	0,190
Współczynnik chropowatości terenu	$c_r(z)$ [-]	1,049
Średnia prędkość wiatru na wysokości z	$V_m(z)$ [m/s]	23,08
Intensywność turbulencji na wysokości z	$I_v(z)$ [-]	0,181
Wartość szczytowa ciśnienia prędkości	$q_p(z)$ [kPa]	0,755

wg krajowego załącznika do normy podstawowej PN-EN 1991-1-4

Współczynnik chropowatości terenu	$c_r(z)$ [-]	1,039
Średnia prędkość wiatru na wysokości z	$V_m(z)$ [m/s]	22,85
Intensywność turbulencji na wysokości z	$I_v(z)$ [-]	0,181
Wartość szczytowa ciśnienia prędkości	$q_p(z)$ [kPa]	0,740

Wart. szczytowa ciś. prędkości do dalszych obliczeń według	4b
$q_p(z)$ [kPa]	0,740

$x_{F,G}$ [m]	2,50
y_F [m]	6,25
A_F [m ²]	15,63

$x_{F,G}$ [m]	2,50
y_G [m]	36,70
A_G [m ²]	91,75

x_H [m]	5,60
b [m]	49,20
A_H [m ²]	275,52

x_J [m]	5,60
b [m]	49,20
A_J [m ²]	275,52

x_I [m]	2,50
b [m]	49,20
A_I [m ²]	123,00

Ciśnienie wiatru na powierzchnię zewnętrzną dachu

przypadek 1

Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną F	F [kPa]	-0,57
--	---------	-------

Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną G	G [kPa]	-0,52
Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną H	H [kPa]	-0,20
Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną I	I [kPa]	-0,30
Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną J	J [kPa]	-0,62

przypadek 2

Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną F	F [kPa]	-0,57
Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną G	G [kPa]	-0,52
Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną H	H [kPa]	-0,20
Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną I	I [kPa]	0,00
Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną J	J [kPa]	0,00

przypadek 3

Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną F
 Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną G
 Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną H
 Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną I
 Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną J

F [kPa]	0,27
G [kPa]	0,27
H [kPa]	0,20
I [kPa]	-0,30
J [kPa]	-0,62

przypadek 4

Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną F
 Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną G
 Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną H
 Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną I
 Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną J

F [kPa]	0,27
G [kPa]	0,27
H [kPa]	0,20
I [kPa]	0,00
J [kPa]	0,00

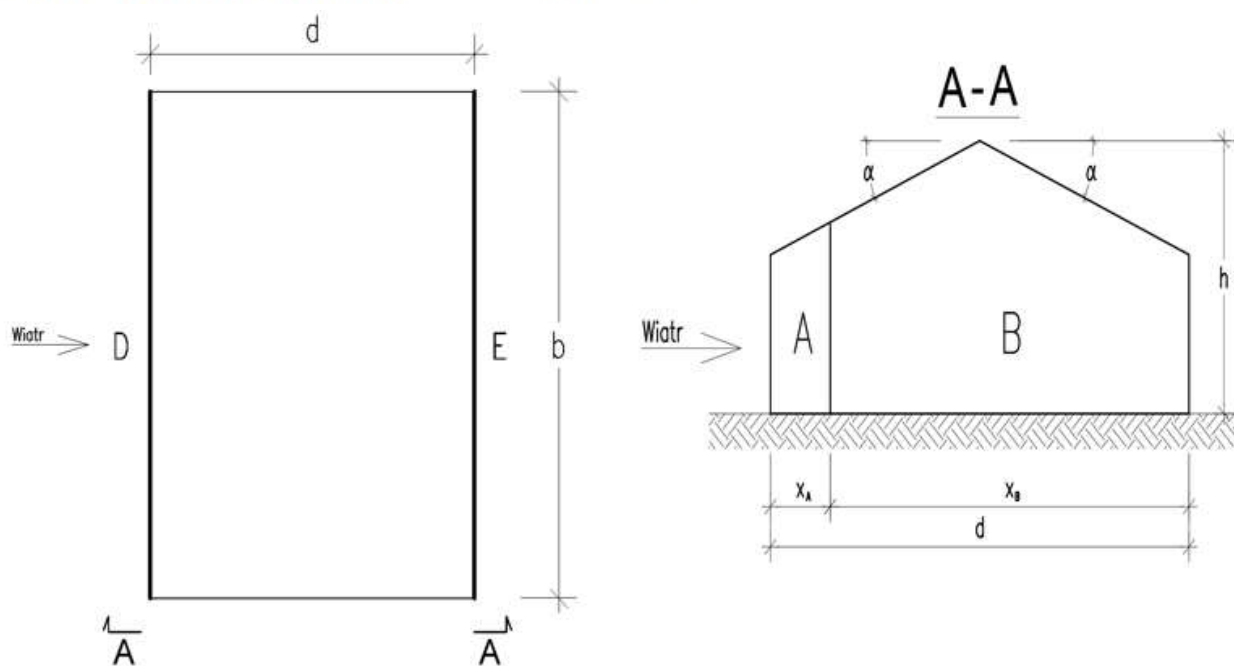
Parcie wiatru na ściany pionowe budynku na rzucie prostokąta

Wymiar ściany równoległy do kierunku wiatru
 Wymiar ściany prostopadły do kierunku wiatru

d [m]	14,72
b [m]	48,20

Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną A
 Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną B
 Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną C
 Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną D
 Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną E

A [kPa]	-0,89
B [kPa]	-0,59
C [kPa]	-0,37
D [kPa]	0,58
E [kPa]	-0,34

x_A [m]	5,00
A_A [m ²]	53,66

x_B [m]	20,00
A_B [m ²]	110,63

b [m]	48,20
A_0 [m ²]	602,50

b [m]	48,20
A_E [m ²]	602,50

KIERUNEK WIATRU RÓWNOLEGŁY DO KALENICY

Rodzaj i dane geometryczne dachu

Rodzaj dachu

dwuspadowy

Kierunek wiatru

 $\theta = 90^\circ$

Wysokość budynku

h [m] 12,50

Kąt spadku połaci dachowej

 α [°] 20,00

Kąt spadku połaci dla danego rodzaju dachu jest poprawny.

Wymiar dachu prostopadły do kierunku wiatru

d [m] 16,20

Wymiar dachu równoległy do kierunku wiatru

b [m] 49,20

Oddziaływanie wiatru na dach - ciśnienie zewnętrzne

przypadek 1

Wsp. ciśnienia zewn. na powierzchnię F

F [-] -1,34

Wsp. ciśnienia zewn. na powierzchnię G

G [-] -1,46

Wsp. ciśnienia zewn. na powierzchnię H

H [-] -0,67

Wsp. ciśnienia zewn. na powierzchnię I

I [-] -0,50

Ciśnienie wiatru na powierzchnię zewnętrzną dachu

przypadek 1

Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną F

F [kPa] -0,99

Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną G

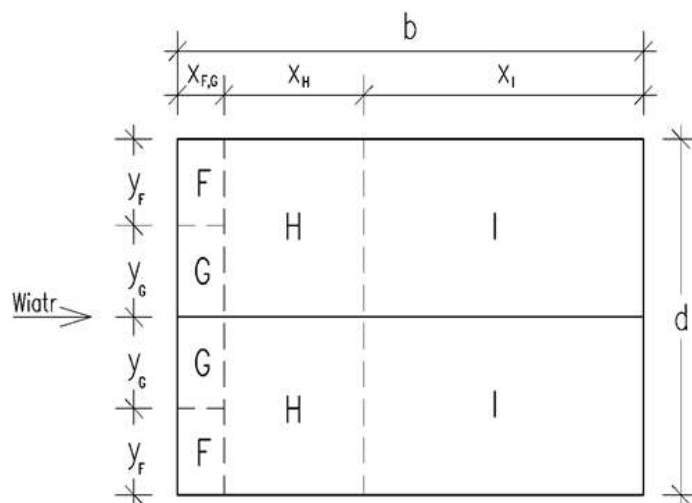
G [kPa] -1,08

Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną H

H [kPa] -0,49

Ciśnienie na powierzchnię zewnętrzną I

I [kPa] -0,37

$x_{F,G}$ [m]	1,62
y_F [m]	4,05
A_F [m ²]	6,56

$x_{F,G}$ [m]	1,62
y_G [m]	4,05
A_G [m ²]	6,56

x_H [m]	6,48
$\frac{1}{2} d$ [m]	8,10
A_H [m ²]	52,49

x_I [m]	41,10
$\frac{1}{2} d$ [m]	8,10
A_I [m ²]	332,91

8.2. REGUŁY WYMIAROWANIA

**Kombinacje normowe
na podstawie regulaminu: PN-EN 1990:2004**

Parametry tworzenia kombinacji normowych

Rodzaj kombinacji normowych: pełne

Listą aktywnych przypadków:

1: STALE	STRC	G1	1.00	STA1
2: PODWIESZENIA	CAT_E	Q1	1.00	STA2
3: SNIEG	śnieg	S1	1.00	EKSP2
4: WIATR SSANIE	wiatr	W1	1.00	SN2
5: WIATR PARCIE	wiatr	W1	1.00	SN2

Listą wzorców kombinacji:

SGN STR
SGN STR
SGU charakterystyczna (CHR)

Listą zdefiniowanych grup:

stałe: G1 i,
eksploatacyjne: Q1 lub,
wiatr: W1 albo,
śnieg: S1 albo,

Listą zdefiniowanych relacji:

stałe: G1
eksploatacyjne: Q1
wiatr: W1
śnieg: S1

9. Uwagi ogólne

- Roboty budowlane i rzemieślnicze wykonać zgodnie z warunkami technicznymi wykonania i odbioru robót budowlano-montażowych oraz obowiązującymi normami budowlanymi i przepisami BHP,
- Materiały budowlane oraz elementy prefabrykowane powinny posiadać wymagane atesty techniczne i odpowiadać odpowiednim normom budowlanym,
- Roboty budowlane należy prowadzić pod kierownictwem osób posiadających odpowiednie przygotowanie zawodowe i uprawnienia,
- W trakcie robót dokonywać bieżącej oceny stanu poszczególnych elementów i w miarę potrzeb wykonać niezbędne zabezpieczenia lub wzmocnienia konstrukcji,
- Zabrania się podczas prac rozbiórkowych przebywania na i pod demontowanymi elementami,
- Zabrania się gromadzenia gruzu i odpadów na elementach konstrukcyjnych,
- Wszelkie wymiary należy sprawdzić w stanie rzeczywistym,
- Istotne niezgodności należy zgłaszać projektantowi,
- Wymiary wymienianej stolarki pobrać z natury.

Sprawdził:

Maciej Podlaski

Projektowała:

Elżbieta Szymkowska

III. UPRAWNIENIA BUDOWLANE PROJEKTANTÓW

Decyzja o nadaniu uprawnień budowlanych: Maciej Podlaski

WIELKOPOLSKA
OKRĘGOWA
RADA
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA

OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA

sygn. akt WOIB-OKK-KP-KW-0054-0055-300/21/2022

Poznań, dnia 21 czerwca 2022 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r. poz. 1117) i art. 12 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 12 ust. 2, 3, 4 i 4e pkt 3, art. 14 ust. 1 pkt 1, art. 15a ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r. poz. 235) z późn. zm.) po ustaleniu, że zostały spełnione warunki w zakresie przygotowania zawodowego oraz po złożeniu egzaminu na uprawnienia budowlane z wynikiem pozytywnym

Pan
Maciej Piotr Podlaski
magister inżynier
kierunek: Budownictwo
urodzony dnia 09 maja 1994r. Włocławek
otrzymuje

UPRAWNIENIA BUDOWLANE

nr ewidencyjny WKP/0039/PWOK/22

do projektowania i do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń
w specjalności konstrukcyjno-budowlanej

UZASADNIENIE

W związku z uwzględnieniem w całości żądania strony, na podstawie art. 107 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) zwaną dalej „K.p.a.” – odstępuje się od uzasadnienia decyzji. Zakres nadanych uprawnień budowlanych wskazano na odwrocie decyzji.

1. Podstawa do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie stanowi wpis do centralnego rejestru Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego oraz wpis na listę członków właściwej Izby samorządu zawodowego.

2. Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie, za pośrednictwem Wielkopolskiej Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Poznaniu w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Zgodnie z treścią art. 127a ustawy K.p.a.:
§ 1. Właściwość do wydawania decyzji w sprawie nadania uprawnień budowlanych przysługuje organowi administracji publicznej, który wydał decyzję.
§ 2. Z datą doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania wobec organu ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
W przypadku złożenia przez stronę oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do odwołania od decyzji (określonego w § 2) stronie nie przysługuje prawo do odwołania się ani skargi do sądu administracyjnego.

Przewodniczący
Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej WOIB

mgr inż. Jerzy Witczak

1. Podstawa do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie stanowi wpis do centralnego rejestru Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego oraz wpis na listę członków właściwej Izby samorządu zawodowego.

2. Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie, za pośrednictwem Wielkopolskiej Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Poznaniu w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Zgodnie z treścią art. 127a ustawy K.p.a.:
§ 1. Właściwość do wydawania decyzji w sprawie nadania uprawnień budowlanych przysługuje organowi administracji publicznej, który wydał decyzję.
§ 2. Z datą doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania wobec organu ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
W przypadku złożenia przez stronę oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do odwołania od decyzji (określonego w § 2) stronie nie przysługuje prawo do odwołania się ani skargi do sądu administracyjnego.

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 1, 2, 3, 4 i 5 oraz art. 13 ust. 3 i 4 ustawy Prawo budowlane Pan Maciej Piotr Podlaski jest upoważniony w specjalności konstrukcyjno-budowlanej do:

- projektowania, sprawdzania projektów budowlanych w specjalności objętej niniejszymi uprawnieniami i sprawowania nadzoru autorskiego,
- kierowania budową lub innymi robotami budowlanymi,
- kierowania wytwarzaniem konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz nadzoru i kontroli technicznej wytwarzania tych elementów,
- wykonywania nadzoru inwestorskiego,
- sprawowania kontroli technicznej urzeczywistniania obiektów budowlanych

bez ograniczeń.

Zgodnie art. 15a ust. 4 ustawy Prawo budowlane niniejsze uprawnienia upoważniają do projektowania konstrukcji obiektu oraz kierowania robotami budowlanymi w odniesieniu do konstrukcji oraz architektury obiektu.

Na podstawie art. 15a ust. 1 ustawy Prawo budowlane, uprawnienia budowlane do projektowania w odpowiedniej specjalności uprawniają do sporządzania projektu zagospodarowania działki lub terenu, w zakresie tej specjalności.

Skład orzekający
Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

mgr inż. Jerzy Witczak
mgr inż. Renata Makowska
mgr inż. Jacek Weiss

Otrzymują:

1. Pan Maciej Piotr Podlaski
2. Okręgowa Rada Izby
3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego

4.a/4

Przynależność do okręgowej Izby: Maciej Podlaski

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:
WKP-IPB-6BM-WR4 *

Pan Maciej Piotr Podlaski o numerze ewidencyjnym WKP/BO/0268/22
adres zamieszkania ul. Czarnieckiego 4B/2, 61-538 Poznań
jest członkiem Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane
ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.
Niniejsze zaświadczenie jest ważne od 2023-09-01 do 2024-08-31.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2023-08-25 roku przez:

Andrzej Kulesa, Przewodniczący Rady Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

(Zgodnie z art. 78¹ K.c.

§ 1. Do zachowania elektronicznej formy czynności prawnej wystarczy złożenie oświadczenia woli w postaci elektronicznej i opatrzenie go
kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

§ 2. Oświadczenie woli złożone w formie elektronicznej jest równoważne z oświadczeniem woli złożonym w formie pisemnej.)

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na
stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów
Budownictwa.

Decyzja o nadaniu uprawnień budowlanych: Elżbieta Szymkowska

URZĄD MARYSIN
ul. Grodzicka, dnia 3.11.19. BT. r.

Wzrost 1,72
Ciężar ciała 60 kg
Miejsce urodzenia 30.11.50
Nazwa i adres terenu (nazwa i adres terenu ogrodu administracyjnego)
UAM-NB-8385-5/55/BZ UK
Nr 1

D E C Y Z J A

Na podstawie § 6, 7, 8, 13 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20.10.1975 r. w sprawie samodzielnego funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. Nr 11, poz. 454/75) stwierdza się, że:

Obywatel: E. L. B. I. E. I. A. - S. Z. Y. M. K. O. M. S. K. A.
(wymienić imię - imiona i nazwisko)

Technik budownictwa ogólnego,
(wymienić tytuł zawodowy)

urodzony dnia 28.12.1948 r. w Lipnie

posiada przygotowanie zawodowe, uprawniające do wykonania samodzielnej funkcji p r o f e s j o n i s t a ,

architektonicznej i konstrukcyjnej

w specjalności budowlanej, budowlanej lub specjalizacji zawodowej określić rodzaj specjalności technicznej budowlanej lub specjalizacji zawodowej

Obywatel ELŻBIETA SZYMKOWSKA
(imię - imiona i nazwisko)

Jest upoważniony do:

Zakres upoważnień na odroczenie,

Otrzymuje:

1. Ob. E. Szymkowska
ul. Uroczyska 32
87-800 Uroczyska

2. NB: a/a

*) określić zakres prawa wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie wynikający z przepisów § 1 ust. 3, § 2 ust. 2, § 4 ust. 1, § 5 ust. 1, § 6, § 7, § 8, § 13 ust. 1, rozporządzenia.

ZCT ONW, 15-00 2814 1000 A3

- Dość upoważniony do:
1. sporządzania w budownictwie osób fizycznych projektów w zakresie rozwiązań architektonicznych obiektów budowlanych, z wyłączeniem konstrukcji fundamentów głębokich i trudniejszych konstrukcji statycznie nieuznanych.
 2. sporządzania projektów w zakresie rozwiązań konstrukcyjno-budowlanych budynków i innych budowli - o powstaniu znanych, rozciągających konstrukcyjnych i schematach technicznych, z wyłączeniem linii, węzłów i stacji kolejowych, dróg i lotniskowych dróg startowych i manipulacyjnych, mostów, budowli hydrotechnicznych i wodnoenergetycznych.
- Dyrektor Wydziału
Główny Architekt Województwa
mgr inż. Bogusław Stroszejn

Przynależność do okręgowej Izby: Elżbieta Szymkowska

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:

KUP-SWH-29P-KTH *

Pani Elżbieta Szymkowska o numerze ewidencyjnym KUP/BO/0006/15

adres zamieszkania [REDACTED]

jest członkiem Kujawsko-Pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane

ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.

Niniejsze zaświadczenie jest ważne do dnia 2024-01-31.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2023-08-08 13:42:10 roku przez:

Renata Staszak, Przewodniczący Rady Kujawsko-Pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Zgodnie z art. 781 K.c.

§ 1. Do zachowania elektronicznej formy czynności prawnej wystarcza złożenie oświadczenia woli w postaci elektronicznej i opatrzenie go kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

§ 2. Oświadczenie woli złożone w formie elektronicznej jest równoważne z oświadczeniem woli złożonym w formie pisemnej.

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piiib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Podpis jest prawdziwy

Decyzja o nadaniu uprawnień budowlanych: Bartłomiej Bąbiński

**IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKI**
KUJAWSKO-POMORSKA OKRĘGOWA IZBA ARCHITEKTÓW
OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA

Bydgoszcz, 2005.06.03

OKK/UpB/16/05

DECYZJA KPOKK IA 18/ 2005

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 13 ust. 1 pkt 1 i art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo Budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016; z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 92, poz. 881, Nr 93, poz. 888 i Nr 96, poz. 959), art. 11 i 24 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42; z 2002 r. Nr 23, poz. 221, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052; z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 r. Nr 141, poz. 1492), art. 104 i 107 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 88, poz. 1071; z 2001 r. Nr 49, poz. 509; z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1397; z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660 oraz z 2004 r. Nr 162, poz. 1692).

stwierdza się, że

Pan mgr inż. arch. Bartłomiej Bąbiński

posiada odpowiednie wykształcenie techniczne i praktykę zawodową i nadaje się Mu

UPRAWNIENIA BUDOWLANE

w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń

Decyzja niniejsza jako uwzględniająca w całości zażądanie strony nie wymaga uzasadnienia.

Od decyzji niniejszej przysługuje Panu odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Izby Architektów za pośrednictwem okręgowej komisji kwalifikacyjnej, która wydała decyzję. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

1. Adam Popielewski - przewodniczący OKK
2. Robert Wnwalowski - sekretarz OKK
3. Bogumi Gnybek - członek OKK

Otrzymuje:

1) Strona (wnioskodawca) J. Bartłomiej Bąbiński, 87-600 Włocławek, ul. Promienna 17/54.
2) Minister właściwy do spraw architektury i budownictwa,
3) Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego,
4) Okręgowa Rada Izby Architektów
5) a.a.

83-238 Bydgoszcz, ul. Górska 2, Tel./fax: (0-52) 365 56 56, E-mail: kujawsko.pomorska@izbaarchitektow.pl
NIP: 562-1133-58 Regon 6156695-40114-8 NIP: 562-1133-58 REGON 14010614-2-00

Przynależność do okręgowej Izby: Bartłomiej Bąbiński

**IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKI**
Kujawsko-Pomorska Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZAŚWIADCZENIE - ORYGINAŁ
(wypis z listy architektów)

Kujawsko-Pomorska Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

mgr inż. arch. Bartłomiej BĄBIŃSKI

posiadający kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **18/2005**, jest wpisany na listę członków Kujawsko-Pomorskiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **KP-0210**.

Członek czynny od: 06-07-2005 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 08-05-2023 r. Bydgoszcz.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **30-11-2023 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez: Małgorzata Schmidt, Przewodniczącą Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

KP-0210-Y15A-DA94-7289-548Y

Dane zawarte w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić podając nr weryfikacyjny zaświadczenia w publicznym serwisie internetowym Izby Architektów: www.izbaarchitektow.pl lub kontaktując się bezpośrednio z właściwą Okręgową Izbą Architektów RP.

IV. ZESTAWIENIA MATERIAŁOWE

- Zestawienie drewna

ZESTAWIENIE DREWNA						
POZYCJA	A [mm]	B [mm]	L [m]	szt.	suma L [m]	obj. [m3]
KROKWIE						
K1	100	170	8,91	32	285,18	4,85
K2	90	150	8,91	16	142,59	1,92
K3	100	170	3,64	4	14,57	0,25
K4	60	140	8,73	50	436,27	3,66
RAZEM						10,69
SŁUPY						
SC1	190	230	1,76	2	3,52	0,15
SC2	170	170	1,81	4	7,24	0,21
SC3	150	150	2,25	8	18,00	0,41
SC4	150	150	0,80	16	12,80	0,29
SC5	100	100	0,95	14	13,30	0,13
SC6	100	100	2,03	14	28,42	0,28
RAZEM						1,47
PŁATWIE						
Pd1	140	170	7,10	2	14,20	0,34
Pd2	150	200	16,20	2	32,40	0,97
Pd3	100	150	24,50	4	98,00	1,47
Pd4	150	160	2,30	2	4,60	0,11
Pd5	140	140	16,70	2	33,40	0,65
RAZEM						3,55
MIECZE						
Mi1	120	120	1,50	14	21,00	0,30
Mi2	80	140	1,50	24	36,00	0,40
Mi3	80	140	0,60	24	14,40	0,16
Mi4	120	120	1,40	4	5,60	0,08
RAZEM						0,95
ZASTRZAŁY						
Z1	190	220	3,20	4	12,80	0,54
Z2	100	100	2,40	6	14,40	0,14
Z3	75	130	3,60	8	28,80	0,28
RAZEM						0,96
JĘTKI						

J1	60	150	3,90	25	97,50	0,88
J2	120	200	6,50	24	156,00	3,74
J2	60	150	4,60	3	13,80	0,12
RAZEM						4,75
KRAWĘDZIAKI						
Kr-1	100	130	13,90	15	208,50	2,71
Kr-2	80	60	6,60	13	85,80	0,41
RAZEM						3,12
DESKOWANIE POŁACI						
120x25	120	25	-	-	-	21,51
RAZEM						21,51
ŁĄCZNA OBJĘTOŚĆ DREWNA						46,99
ŁĄCZNA OBJĘTOŚĆ DREWNA + 5% NADDATKU						49,34

- Zestawienie powierzchni tynków, połaci dachowej oraz el. liniowych

ZESTAWIENIE POWIERZCHNI TYNKÓW I DACHU		
TYNKI		
POZYCJA	powierzchnia [m²]	uwagi
TYNKI - CZĘŚĆ ZABYTKOWA		
Tynki piwnic	191,49	przyjęto orientacyjną wysokość piwnicy
Pozostałe tynki	554,55	
RAZEM	746,04	
TYNKI - CZĘŚĆ DOBUDOWANA		
Tynki wszystkie	673,00	przyjęto orientacyjną wysokość piwnicy
RAZEM	673,00	
ŁĄCZNA POWIERZCHNIA TYNKÓW	1419,04	
ŁĄCZNA POWIERZCHNIA TYNKÓW + 5% NADDATKU	1489,99	
POKRYCIE DACHU		

POKRYCIE DACHU - CZĘŚĆ ZABYTKOWA		
Pokrycie dachu	435,32	
RAZEM	435,32	
POKRYCIE DACHU - CZĘŚĆ DOBUDOWANA		
Pokrycie dachu	425,00	
RAZEM	425,00	
ŁĄCZNA POWIERZCHNIA POKRYCIA	860,32	
ŁĄCZNA POWIERZCHNIA POKRYCIA + 5% NADDATKU	903,34	
ZESTAWIENIE ELEMENTÓW LINIOWYCH		
POZYCJA	długość [m]	uwagi
GZYMSY		
Gzymsy	165,00	
ORYNNOWANIE		
Rynny	98,00	
Rury spustowe	83,00	
RAZEM	98,00	

- Zestawienie stali

ZESTAWIENIE STALI			
POZYCJA	L [m]	kg/m	masa
PROFILE STALOWE			
C160	109,40	18,8	2056,72
RAZEM			2056,72
RAZEM + 5%			2159,56

V. CZĘŚĆ RYSUNKOWA

SPIS RYSUNKÓW		
Nr rys.	Tytuł rysunku	Skala
STAN ISTNIEJĄCY		
011	Rzut piwnicy – stan istniejący	skala 1:100
012	Rzut parteru – stan istniejący	skala 1:100
013	Rzut I piętra – stan istniejący	skala 1:100
014	Rzut poddasza – stan istniejący	skala 1:100
015	Rzut dachu – stan istniejący	skala 1:100
016	Elewacja frontowa i tylna – stan istniejący	skala 1:100
017	Elewacje boczne – stan istniejący	skala 1:100
018	Rzut konstrukcji stropu – stan istniejący	skala 1:100
019	Rzut konstrukcji dachu – stan istniejący	skala 1:100
020	Przekroje – stan istniejący	skala 1:50
021	Detale połączeń ciesielskich – stan istniejący	skala 1:20
022	Znaki ciesielskie – stan istniejący	skala 1:50
STAN PROJEKTOWANY		
051	Rzut piwnicy – stan projektowany	skala 1:100
052	Rzut poddasza – stan projektowany	skala 1:100
053	Rzut dachu – stan projektowany	skala 1:100
054	Elewacja frontowa i tylna – stan projektowany	skala 1:100
055	Elewacje boczne – stan projektowany	skala 1:100
056	Rzut konstrukcji stropu – stan projektowany	skala 1:100
057	Rzut konstrukcji dachu – stan projektowany	skala 1:100
058	Przekroje – stan projektowany	skala 1:50
059	Nadproża – stan projektowany	skala 1:10
060	Zestawienie stolarki – stan projektowany	skala 1:50